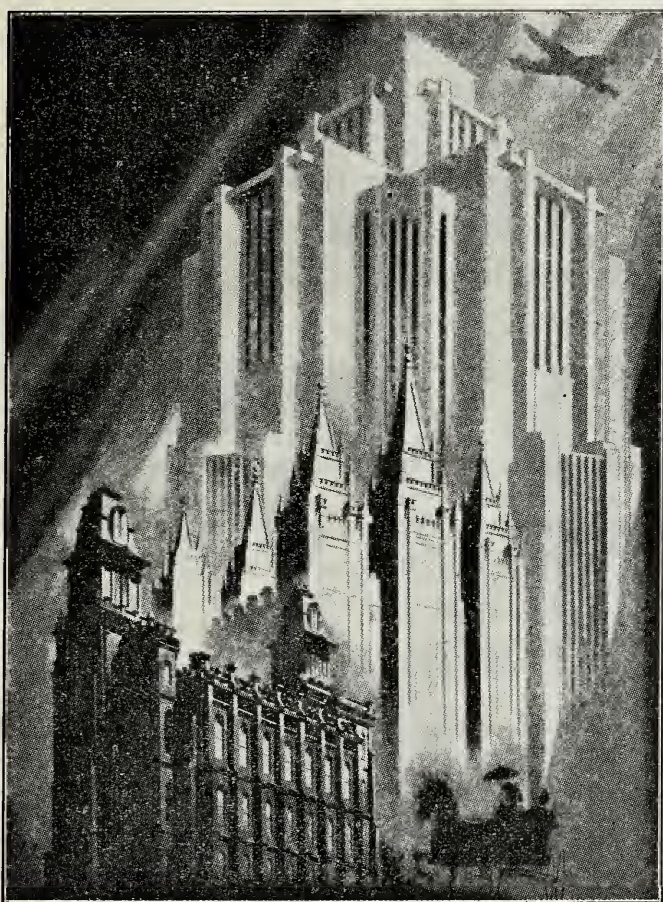
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

FREMSKRIDTETS AARHUNDREDE.

1. MARTS 1938 NUMMER 5

87. AARGANG 25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 5. | 1. Marts 1938 | 87 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —

Den Danske Missions Historie
Et Kærlighedens Evangelium

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12 København F.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Kristendom og Kristi Religion

af Ældste Matthew Cowley

Det har altid været min Tro, at et Menneskes Religion ikke er meget værd, hvis han ikke kan give en fornuftig Begrundelse for sit Medlemsskab af sin Kirke eller for dèt Haab, han har i sig med Hensyn til den Grad af Lydighed, han udviser overfor de Principper og Ritualer, som hans Kirker lærer. Naar vi kaster Blikket tilbage paa Kristendommens Historie, finder vi, at Kristendommen har overlevet nitten Aarhundreder, indbefattende den mørke Middelalder; men hvad med Jesu Kristi Religion? Det blev antaget for en Kendsgerning indtil Bogtrykkerkunstens Opfindelse, at den kristne Kirke var identisk med Jesu Kristi Kirke i dens oprindelige Renhed og Sandhed. Men med Bogtrykkerkunstens Opfindelse blev Bibelen tilgængelig for Lægfolk, og saa blev det opdaget, at selv om Kristendommen havde overlevet Aarhundrederne fra Kristus til denne store Begivenhed, var Jesu Kristi Religion blevet forandret og omformet, at Organisationen ikke var, som Kristus havde organiseret den, at de religiøse Læresætninger ikke var, som Kristus havde lært dem.

Ny Missionspræsident.

ÆLDSTE COWLEY blev fornylig beskikket til Præsident for New Zealand Missionen som Præsident M. Charles Woods Efterfølger. Han er født i Preston, Idaho, som Søn af Ældste Matthias F. Cowley og afdøde Abbie H. Cowley. Han udførte en Mission i New Zealand fra 1914 til 1919, hvor han oversatte Pagtens Bog og Den kostelige Perle til Maori-Sproget. I de senere Aar har han drevet en anset Sagførervirksomhed i Salt Lake City, hvor han ligeledes har været aktivt optaget af Arbejdet i Kirken.

Og derfor, som en Følge af denne store Begivenhed — Bogtrykkerkunstens Opfindelse — begyndte Mennesker, som læste Bibelen, at tænke selvstændigt, og der var nogle, der var modige og dristige nok til at oplyse dem, som vilde lytte, om de Forandringer, som var blevet gjort, og om den Kendsgerning, at selv om Kristendommen havde overlevet, havde Kristi Religion ikke. Og nogle af disse Mænd var endog saa oprigtige, at de gav deres Liv for det Vidnedsbyrd, som de havde faaet gennem personlig Læsning

af Bibelen, at Kristi Religion ikke var paa Jorden, som han havde lært den.

Saa kom Reformatorernes store Kirker, og hver Kirke havde sine egne Lærdomme, hver Kirke søgte at vinde Proselytter for sig selv, hver paastod at være i Besiddelse af Guds Ord og Kraft. Det, som Reformatorerne ikke forstod var, at Jesu Kristi Kirke ikke fødtes af Bibelen, men at Bibelen eller det nye Testamente skabtes ved Jesu Kristi Kirke. Og naar de saaledes oprettede deres store Kirker gennem deres intelligente Læsning af det nye Testamente, gik deres Myndighed ikke udover den Bog, som ikke giver Myndighed, og Resultatet var Uenighed og Forvirring i den kristne Verden. Disse Kirker voksede i Magt ned gennem Aarhundrederne, indtil der viste sig den lille Gruppe, som gjorde Krav paa Retten til at dyrke Gud i Overensstemmelse med deres Samvittigheds Bydende.

Joseph Smith
Han bad og hans Bøn blev hørt.

Med denne Trang til fri Gudsdyrkelse søgte disse Puritanere et Sted, hvor de kunde gøre, hvad de ønskede. Stedet, hvor de til Slut slog sig ned, var et nyt Land, en ny Verden. De bragte med sig til dette nye Land en fundamental Opfattelse af al sand Religion, Ønsket om at dyrke Gud i Overensstemmelse med deres Samvittigheds Bydende.

Omsider fandt ogsaa mange af den gamle Verdens Kirker et Sted paa dette Kontinent, indtil den samme Forvirring, den samme Intolerance eksisterede i det nye Land, som fandtes i den gamle Verden. Men saa fandt en aandelig Begivenhed Sted, den største i hele Historien med Undtagelse af Kristus selv, hans Fødsel og Liv her paa Jorden. En ung Dreng fik en Idé. Store Begivenheder kommer ved og gennem Folk, der har Ideer, og denne Dreng havde en Idé om, at den religiøse Konflikt aldrig var født af Jesu Kristi Kirke. Han vidste, at der var noget forkert et eller andet Sted; han vidste, at een Kirke maatte være den rette, og at alle de øvrige derfor maatte være forkerte, eller ogsaa maatte de alle være forkerte. Og derfor gik han med hele sin Ungdoms Oprigtighed og uforknytte Tro til den eneste Kilde, hvorfra nogen kan erholde Visdom vedrørende Jesu Kristi Evangelium; han gik til Gud selv.

Han bad, og hans Bøn blev hørt. Denne Dreng i den hellige Lund saa Gud Faderen og Jesus Kristus Sønnen. Hvad var Resultatet? Det vilde være blasfemisk for denne Dreng at paastaa, at Gud havde vist sig for ham, at Jesus Kristus havde vist sig for ham. Det var endog Blasfemi i hans Venners Øjne. Kristendommen havde overlevet, men Jesus Kristus havde sandelig ikke.

Paa denne Barneprofets Tid, hvad var Svaret paa dette Frelserens Spørgsmaal: »Hvad tykkes eder om Kristus, hvis Søn er han?« Svaret var ikke, at han lignede et Menneske; Svaret var ikke, at han havde det samme Udseende, som han havde, da han vandrede her paa Jorden i den første Kirkes Tid. Svaret paa dette Spørgsmaal paa Joseph Smiths Tid var, at han havde hverken Legeme, Dele eller Lidenskaber, endskønt Kristus selv havde sagt til sine Disciple, som saa ham fare til Himmelen i et Menneskes Skikkelse: »Jeg vil vende tilbage, som I ser mig gaa.«

Og paa denne Maade blev Kundskaben om Guds Væsen og Jesus Kristus gengivet. Det var Begyndelsen til en stor Husholdning, alle Tiders største, ikke alene fra et religiøst Standpunkt, men ogsaa fra et civilisatorisk. Hvad er der sket i det sidste Aarhundrede? Dampmaskiner er blevet opfundet. Dampskruen har afløst Sejlet. Elektriciteten er blevet taget i Anvendelse. Automobiler er blevet opfundet — traadløs Telegrafi, Telefonen, Radioen, Flyvemaskinen, Undervandsbaaden og alle saadanne Vidundere, saa at det nu siges, at hver Mand og Kvinde her i Landet har 37 mekaniske Slaver, der giver dem mere Frihed og Luksus.

Nu har vi eksisteret som en Kirke i mere end Hundrede Aar. Kristendommen har overlevet alle disse Aarhundreder og videnskabelige Opfindelser: Jernets Tidsalder, Bogtrykpressen, Dampskibet, Dampmaskinen, Telefonen, Automobilet, Flyvemaskinen, Undervandsbaaden, Radioen og Fjernsynet. Kristendommen har overlevet alt dette, men hvad med Jesu Kristi Religion? Kender De nogle religiøse Ideer, der er blevet forandret i Kirkerne gennem disse store Opfindelsers Periode? Jeg tør sige, at Ritualerne i de fleste Kirker er blevet forandret; Ideer er blevet forandret. Jeg formoder, at mange af Dem fra Deres egen Tid husker, da Præsterne fordømte Teatret; da Præsterne fordømte Dans; da Præsterne fordømte Rekreation i mange Former; men jeg tør sige, at det i Dag næsten vil være umuligt blot at finde een Præst, der fordømmer de Ting, som hans egen Kirke fordømte for en Menneskealder siden. Jesu Kristi Evangelium, som det er blevet aabenbaret til de Sidste Dages Hellige, er ikke blevet forandret det mindste. Dette Evangelium har overlevet hver af Menneskets Opfindelser,

siden det var gengivet til Jorden ved Joseph Smith; og hvilket tænkende Menneske i Dag vil nu sige, at det var Blasfemi for Joseph Smith at paastaa, at han saa Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus.

Juledag hørte jeg i Radioen Ærkebiskoppen af Canterbury tale fra London — jeg hørte hans Juletale. Jeg har aldrig set ham. Jeg ved ikke engang, hvordan han ser ud. Men jeg ønsker at sige til Dem nu, at jeg tror det vilde være større Blasfemi at sige for Gud, at jeg ikke hørte Biskoppens Stemme Tusinder af Mile borte, end det er at sige, at Joseph Smith virkelig saa Gud og Jesus Kristus. At sige, at Mennesket har Magt til at aabne Himlene og kontrollere deres Elementer, at bringe dem under sin Kontrol og tale fra det ene Kontinent til det andet gennem den Kraft, som han ikke selv forstaar, og saa sige, at Gud ikke kunde og ikke viste sig for denne Barneprofet, som han havde gjort for de fordums Profeter, er for mig Blasfemi af den værste Art. Naar Menneskets Magt næsten er blevet ubegrænset, hvor latterligt er det da ikke at sige, at Guds Magt er begrænset, at han er bundet til en eller anden Sfære, at han aldrig vil vise sig igen for Menneskene og tale til sine Børn. Gud forbyde, at De og jeg begrænser hans Magt eller betvivler Muligheden og Fornuftsmæssigheden af hans Tilsynekomst for Menneskenes Børn.

Jeg tilhører en Kirke, som tror paa Guds Magt saavel som paa Menneskets Intelligens, at Gud har Magt, og at Kristus har Magt til at komme gennem Æteren, eller hvad De ønsker at kalde det og vise sig for Menneskene og tale til dem, som det ene Menneske taler til det andet.

Denne Kirke gør den Paastand, at det er Jesu Kristi Kirke, og med denne Paastand følger et stort Ansvar. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er en Organisation, der er oprettet for at udvirke den menneskelige Families Genfødelse, at gøre alle Nationer til et Folk, at bringe alle til Enhed i Troen — en Herre, en Tro, en Daab.

Vi nægter ikke noget Menneske Retten til at dyrke Gud i Overensstemmelse med dets egen Samvittighed; men vi opfordrer det — som Reformatorerne gjorde — til at studere Skriften, at sammenligne Kristi Ord paa hans Tid med Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Paastande.

Den danske Missions Historie.

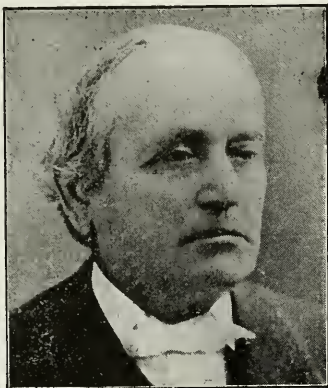
(Fortsat)

Søndag den 23. Juni ledsagede Ældste Erastus Snow Herr Mønster paa et Besøg til Ishøj, en lille Landsby et Par Mil fra København, hvor der fandtes en lille Menighed af Herr Mønsters Baptistkirke. Broder Snow blev præsenteret for Menigheden og talte til Forsamlingen, hjulpet af Herr Mønster, som fungerede som Tolk. Ældsterne fortsatte i det stille deres Arbejde blandt Folket, besøgte mange Familier, bar Vidnesbyrd, besvarede Spørgsmaal, og inden længe fandt de sig omgivet af en lille Kreds af Venner, som alvorligt undersøgte Evangeliet.

Søndag den 21. Juli holdt Ældsterne i København deres første Møde i Peter Beckstrøms Hjem, der var beliggende i Store Kongensgade. En Undersøgelsens Aand gjorde sig gældende blandt dem, der overværede det lille Møde, især blandt Herr Mønsters Tilhængere. I Løbet af den følgende Uge raadede Herr Mønster sine Tilhængere til ikke at afholde flere Husmøder af Frygt for at fremkalde Forfølgelse, som, sagde han, kunde resultere i, at de amerikanske Ældster blev udvist af Landet; og han søgte at slaa den Iver ned, hvormed nogle af hans Medlemmer undersøgte de Lærdomme, fremsat af Amerikanerne, som han kaldte Missionærerne fra »Dalen«. Men hans Advarsel kom for sent. Sæden, der var blevet saaet, var begyndt at bære Frugt, og omkring den 1. August havde 8—10 af hans lille Flok bestemt sig til at blive døbt. De fortalte ham om deres Hensigt, men han raadede dem til i de stærkeste Vendinger ikke at tage et Skridt af den Art. Det synes, at da Herr Mønster fandt ud af, at hans Venner fra Amerika havde i Sinde at organisere deres egen Kirke, uafhængig af hans, følte han sig skuffet, og lidt efter lidt trak han sig tilbage fra dem. Men selv om Herr Mønster aldrig sluttede sig til Kirken, var der mange af hans Menighed, som blev fuldt overbevist om, at det Budskab, som var bragt dem fra Amerika, var af Gud og som modtog Sandheden med aabne Arme og bad om Tilladelse til at komme ind i Kirken gennem den Vej, som Gud havde anvist. Ældste Snow tilskyndede ikke nogen til at blive døbt, men holdt dem snarere tilbage, idet han raadede dem til at undersøge Evangeliet endnu nærmere. Til sidst advarede Herren ham i en Drøm til ikke at gøre det mere, og som Følge deraf inviterede han de Troende til et lille Møde Søndag den **11. August 1850,** i hvilket Ældste Peter O. Hansen

læste Trosartiklerne for dem samt flere Uddrag af Aabenbaringerne, som han havde oversat, og Broder Snow gav — med Ældste Hansen som Tolk — kloge og venlige Raad og Formaninger og udpegede den næste Dag til passende Tid for Daaben.

Mandag den 12. August 1850 vil altid blive henregnet til en af de betydelige Dage i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Historie i de skandinaviske Lande. Om Aftenen hin mindeværdige Dag døbte Apostel Erastus Snow femten Personer i Øresunds klare Vand lidt udenfor København, som de første Frugter af Forkyndelsen af Kristi Evangelium i Danmark. Blandt dem, som blev døbt ved denne Lejlighed, var følgende: Ole Ulrick Christian Mønster og Hustru Marie Christine, Hans Larsen og Hustru Eline Dorthea, Andreas Christian Samuel Hansen og Hustru Ane, Johan Bartholomæus Førster og Hustru Henriette, Andreas Ågren (svensk), Anna Beckström (svensk), Peter Beckströms Hustru, Johanne Andersen og Karen Marie Nielsen. Paa Grund af Tabet af Københavns Grens første Protokol kan Navnene paa de andre tre Daabskandidater ikke erholdes. Den næste Dag (13. August) døbte Ældste George P. Dykes endnu en Person i København.

Erastus Snow.
Født 9. Novb. 1818 i St. Johnsbury, Vermont, død 27. Maj 1888 i Salt Lake City. — Af de Sidste Dages Hellige, kendt under Navnet NORDENS APOSTEL.

Onsdag Aften den 14. August blev der afholdt et Møde i Peter Beckstrøms Hjem, ved hvilken Lejlighed Apostel Erastus Snow og Ældsterne Peter O. Hansen og George P. Dykes gav nogle af dem, som var blevet døbt Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave. Blandt dem var: Anderas Ågren, Karen Marie Nielsen, Anna Beckstrøm, Johanne Andersen og maaske alle de øvrige, som var blevet døbt den 12. Det var første Gang, at denne hellige Ordinance blev udført i Danmark, og de nye Medlemmer blev fyldt med Glæde og Lykke.

(Fortsættes)

De Sidste Dages Helliges Interesse for Musik

af Ældste Anker C. Schade.

Lige fra Historiens Begyndelse kan vi læse, at de forskellige Folkestammer spillede paa deres primitive Instrumenter til deres Fester og religiøse Ceremonier. Kærlighed til Musik er et medfødt Instinkt. I Krigen bruges Musikken til at opmuntre Soldaterne. De amerikanske Indianere holdt altid en stor Krigsdans, før de drog ud mod deres Fjender, de brugte Trommer og andre primitive Instrumenter til at skabe Rytme og Spænding med. Saa raabte de deres Krigsraab, og paa denne Maade modtog de Opmuntring til at kæmpe mod deres Fjender. Enhver Stamme, Nation eller Land, enten de er civiliserede eller ucivilliserede, anvender Musikken i en eller anden Form til at skabe Spænding, udtrykke Glæde, eller vise deres Respekt for de Døde, etc.

Hvert Land har sin Slags Musik, der karakteriserer det fra dets Naboland. I Spanien bruger de mest den festlige Musikart og livlige Danse. I Norge er den bedst kendte og mest populære Musikkomponist Edv. Grieg. Hans Musik har et karakteristisk, højtideligt Strøg, der adskiller den fra andre Komponisters. Saaledes kan vi gaa fra Land til Land og finde ud af, at hvert Land har den Slags *Musik*, der passer bedst til dem, og som giver dem Lykke og Tilfredshed i deres Liv.

De sidste Dages Hellige har et gammelt Valgsprog, der lyder saaledes: »Menneskene er til for at kunne nyde Glæde«. Vi finder bl. a., at Musikken spiller en meget stor Rolle med Hensyn til at skabe Lykke og Glæde i vort Liv. Herren har velsignet os med forskellige Talenter. En er givet Evnen at tale, en anden Talentet at synge og endnu en anden at spille et eller andet Instrument. Vi kender alle Lignelsen om de betroede Talenter. Naar man er begavet med disse forskellige Talenter, tror vi, at vi skal udvikle dem saa meget som muligt, saaledes at vi kan være i Stand til at hjælpe vore Medmennesker, og ogsaa opnaa andre Talenter. Paa denne Maade kan vi udvikle os og gaa frem her i Livet.

Vi har i vor Kirke gjort meget for at fremskynde denne Udvikling af vore Talenter. Vi har organiseret en musikalsk Komité, hvis Pligt det er at bringe Orden og Harmoni i de musikalske Programmer i alle Kirkens Organisatoner. De har ogsaa dannet en Klasse for Musiklederne i alle Grene og Distrikter, saaledes at man kan lære, hvor-

ledes Sangen skal ledes i de forskellige Organisationer. Mange Steder har de installeret nye og større Orgeler, og saa er det mange Gange nødvendigt at lære Organisten at spille paa dette nye Orgel.

En af vore bedste Missionærer til at udsprede Evangeliet er vort store Mormon-Kor og Orgel. De fleste af Læserne har hørt om det store Mormon-Kor og Tabernakel-Orgel i Salt Lake City, Utah. Koret har et Medlemstal paa fire Hundrede Mænd og Kvinder, som ikke modtager Betaling for deres Arbejde, men som gratis giver deres Tid og Talenter til Kirken, naar denne holder sine store Konferencer og ogsaa ved andre Lejligheder. Koret, ledsaget af Orgelet, udsendes ogsaa en Gang om Ugen over Radioen. Dette Radioprogram har kun været praktiseret i ca. 9 Aar.

Denne Organisation har haft en vidunderlig Indflydelse paa Missionærarbejdets Fremgang ved at give Folk en bedre Forstaaelse af vore Lærdomme gennem deres smukke Musik. Vi tror, at en Prædiken kan prædikes lige saa godt gennem Sang og Musik, som fra en Talerstol, og vi har Beviser paa dette fra de mange Komplimenter, som Folk fra hele Amerika har givet Koret, og ligeledes fra de mange fra fremmede Lande, der er heldige nok til at kunne høre Programmet.

I de sidste faa Aar har vi ogsaa prøvet paa at organisere et lille Strenge-Orkester, bestaaende af Violiner, Celloer og Bratsch, til at spille under Gudstjenesten. Vi tror, at dæmpet og fin Musik har en vidunderlig Indvirkning paa Mødets Aand.

I vor Kirke vil der altid være et organiseret Kor, naar der da er Medlemmer nok. Vi elsker at synge vor Tak til Herren gennem de mange smukke Sange, vi har i vort Repertoire. Det var igennem Sangen: »Kom Hellige«, at vore første Pionerer fik Mod til at kæmpe sig over Sletterne med deres faa Ejendele, skønt de led uudholdeligt.

I vor Ungdomsforening har vi det største Ungdomsprogram i Kirken, og i dette Program faar Kirkens Ungdom ogsaa Anledning til at tage Del i Musik. De, der er bekendt med vor Kirke, ved, at vi hvert Aar holder et stort Stævne, hvor vi har Konkurrencer i Korarbejde, blandede Kvartetter, Herrekvartetter og i Dameduetter. Det er paa denne Maade, at vi giver alle vore Medlemmer, baade gamle og unge, Anledning til at bruge og udvikle deres Talent, til deres egen og Menneskehedens Forbedring og Udvikling.

Jeg er meget taknemmelig for det musikalske Talent, Herren har velsignet mig med, thi jeg føler stor Glæde og Lykke hver Gang jeg har en Anledning til at spille for eller synge med en Gruppe Folk. Jeg er ogsaa mine **For-**

ældre meget taknemmelig, thi de har givet mig Mod og Midler, hvorved jeg kunde tage Undervisning i Musik, og derigennem udvikle mit musikalske Talent lidt mere.

Lad os prøve at udvikle dette vidunderlige Talent. Som Martin Luther sagde: »Musik er Profeternes Kunst, den eneste Kunst, der kan kølne Sjælens Ophidselse. Det er en af de vidunderligste Gaver, Herren har givet os.« — — — Jeg har altid elsket Musik; den, der er dygtig i denne Kunst, har en god Natur, som er passende for alle Ting. Vi maa lære Musik i Skolerne. En Skolelærer burde være dygtig til Musik, hvis jeg skal respektere ham; vi burde heller ikke ordinere unge Mænd til Prædikanter, medmindre de er dygtige til Musik«.

En Opfordring

af Marie Haun, Aarhus.

Vi er begyndt paa et nyt Aar, og vi ønsker alle, at dette maa blive bedre for os i alle Maader end det Aar, som svandt.

Søskende indenfor Kirken er sikkert ikke blind for, at Livet er svært for mange. Jeg tænker ikke alene paa vore Medlemmer, men paa vore Venner udenfor Kirken, og vi maa gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe disse trængende. Vi maa i alle Maader selv være sparsommelige og økonomiske, og vi maa samtidig lære den opvoksende Ungdom det samme. Vi har vore Primary- og Ungdomsforeninger, og jeg henstiller til Bestyrelsen for disse Foreninger at tage følgende til Efterretning:

Indsamling af Mælkekapsler, Sølvpapir og lign. Vi har her i Aarhus set det smukke Resultat, at Aarhus Politi i 1936 har indsamlet for 2500 Kr.

Indsamling af Frimærker. Vi modtager gennem Aaret mange Breve, baade uden- og indenlands, vi tænker ikke paa, at disse Mærker er Penge værd for de, der er Samlere af saadanne. Andre Ungdomsorganisationer her i Landet, bl. a. K.F.U.M. og K. har samlet mange Penge ind paa denne Maade. Lad de Unge besøge større Kontorer og Virksomheder og anmode om at faa Lov til hver Maaned at afhente, hvad der er kommet ind af brugte Mærker. Derefter bløder man dem af, behandler dem varsomt og opbevarer dem, til man engang faar dem afsat.

Jeg kunde tænke mig, at Børnene og de unge Brødre og Søstre kunde aflevere deres Høst til deres Lærere og

Lærerinder, og disse kunde ved Aarets Slutning sende det hele til Hovedbestyrelsen for disse Foreninger, der saa kunde faa det gjort i Penge.

Jeg vil ogsaa samtidig henvende mig til Søskende, som tilhører »Den kvindelige Hjælpeforening«. Vær alle med til at arbejde. Sæt en Indsamling i Gang af gammelt Tøj, omsy det, saa det kan bruges enten til Voksne eller Børn. Alt gammelt Tøj har Værdi, men hvor ofte bliver ikke saadan et gammelt Stykke Tøj tilintetgjort.

Søstrene kan, om de vil, gøre et stort Arbejde paa dette Felt. Lad den K. H. F. ikke alene blive kendt indenfor Kirken, men ogsaa udenfor.

Der er ingen Følelse saa dejlig som denne, at vide, at man har prøvet paa at hjælpe andre.

Livets femte Dimension

af Ældste Nephi Jensen.

(Sluttet).

Af Skriften lærer vi en Del interessante Ting om Betydningen af det aandelige Liv. I Almas Bog læser vi om nogle, der havde forkastet deres Tro, og var kommet tilbage igen. Der siges om dem, at da de blev født af Aanden, blev de helt andre Mennesker.

I Beretningen om Adams Daab lærer vi en endnu dybere Sandhed om den aandelige Side af Livet. Der fortælles os, at da han kom op af Vandet, kom Guds Aand over ham, og han blev født af Aanden og levendegjort. Saaledes blev han Guds Søn, og paa samme Maade kan vi alle blive Guds Sønner.

Men der findes en endog dybere og mere vital Betydning for det aandelige Liv. Om Kong Benjamins Forkyndelse siges der, at da han sluttede sin alvorlige Tale, ønskede han at vide, hvordan Forsamlingen havde reageret over det, de havde hørt. Folket svarede: »Ja, vi tror alle de Ord, du har talt til os; og vi kender ogsaa Sandheden af dem, fordi den Almægtiges Aand, som har udvirket en stor Forandring i vore Hjerter, at vi ikke mere har Lyst til at gøre ondt, men til stadig at gøre det gode.«

Her er en bemærkelsesværdig Beretning om den vidunderligste Omdannelse af den menneskelige Natur. Disse Mennesker blev saa fuldkomment forvandlede, at alle daarlige Forsætter og onde Tilbøjeligheder var uddrevet af deres Sjæle, og tilbage i deres Hjerte var kun oprigtig Stræben. Dette er det mest forbavsende, der nogensinde

finder Sted i den menneskelige Sjæl. Denne Forvandling repræsenterer den højeste Form for Livets Forfinelse og Aandeliggørelse. Den repræsenterer Forandringen fra det kødelige til det aandelige.

De, der er blevet oplyst af den Helligaand, saa at de kan se det storslaaede i de guddommelige Hensigter, er naaet frem til Livets femte Dimension. De har opnaaet den højeste Form for Kultur — det ædleste Mennesket kan naa til i denne Verden.

Hvorledes kan vi opnaa dette herlige Liv? Dette er det vigtigste af alle Spørgsmaal, der vedrører Religionens vitale Betydning. Vi opnaar denne værdifulde Udvikling paa samme Maade, som den unge Missionær, som jeg har omtalt, opnaaede den. Der er ingen anden Vej.

Denne unge Mand var sendt ud for at udføre det ædleste Hverv, Mennesket er kaldet til at gøre — det at forædle Menneskeslægten. Kort efter han paabegyndte dette ophøjede Arbejde fandt han ud af, at det Arbejde, der var blevet ham paalagt, var af alvorlig Art. Han blev dybt paavirket af sit Kalds Storhed. Han var ydmyg og førtes til at tænke alvorligt over Livets og Evighedens dybere Realiteter. Han begyndte at læse om disse evige Sandheder. Bøgernes Bøger — Bibelen, Mormons Bog, Pagtens Bog og Den kostelige Perle — blev hans daglige Raadgivere.

Dette intensive Studium af Skrifterne var en af de fundamentale Faktorer i hans aandelige Udvikling. Men der var ogsaa andre. Den sikre Bevidsthed om, at han var optaget af et guddommeligt Arbejde gjorde ham ydmyg og fik ham til at føle Nødvendigheden af guddommelig Hjælp. Det var den betydningsfuldeste Opdagelse han gjorde. Forstaaelsen af, at han trængte til Guds Hjælp førte ham ind i Aandens Laboratorium — Bønnens, Tilbedelsens og det aandelige Samkvems Laboratorium. I dette det vigtigste af alle Laboratorier rensede han sit Hjerte og sin Sjæl saa fuldstændigt, at den Helligaands straalende Lys begyndte at skinne i hans Sjæl. Hans Sjæl blev oplyst, og han begyndte at se Storheden og Herligheden i de guddommelige Hensigter i Verden.

Før han afsluttede sit Missionærarbejde blev hans Sjæl saa fuldstændig forvandlet, helliggjort og renset, at der forblev i hans Hjerte som en dominerende Indflydelse i hans Sjæl det store og ædle Ønske om at oplyse og opløfte hele Menneskeheden.

Denne Livets femte Dimension var det mest særprægede, som Frelseren gav sine Disciple for deres Livs Ophøjelse. De græske Filosoffer gav deres Elever Visdom — glimrende formuleret Opfattelse af menneskelig Opførsel og

Udvikling. Men de gav dem ikke og kunde ikke give dem nogen rensende og helliggørende Kraft. Herren gav sine Tilhængere noget mere end Visdom. Han gav dem Sandhedens Aand — den Aand, der vækker Sjælen og gør den modtagelig for det skønne, det gode og det sande.

Men denne Sandhedens Aand blev tabt for Verden under den mørke Periode, der hedder Middelalderen. Det blev overladt Joseph Smith, Mormonprofeten, at bringe denne uvurderlige Gave tilbage til Verden. Mormonprofeten indfangede fra Himmelen den Helligaands straalende Lys og fik det til at skinne gennem rensede Sjæle; og i disse Sjæle fandtes Egenskaber af moralsk Storhed og aandelig Styrke.

Denne Livets femte Dimension er vor værdifuldeste Arv. Det er den sværeste Ting at faa fat paa og den letteste at miste. Den er vor, dersom vi ønsker den.

Taknemmelighedsfølelsen

af Ældste Ezra L. Marler.

Da Jesus paa Vejen til Jerusalem passerede igennem Samaria og Galilæa, mødte han ti Mennesker, som led af Spedalskhed. Datidens borgerlige og sociale Skikke krævede, at en spedalsk ikke maatte komme i Kontakt eller Berøring med andre, at han maatte holde sig langt borte fra Samfundet, indtil han var blevet erklæret ren af Præsterne.

Da disse ti ulykkelige Mennesker saa Jesus nærme sig, hilste de ham paa lang Afstand og bønfaldt ham om at være naadig og helbrede dem. Mesterens Sympati for dem var vakt, og han sagde til dem: »Gaar hen og fremstiller eder for Præsterne!« Medens de gik, blev de sig den Kendsgerning bevidst, at de var blevet raske og rensede. Det var naturligt, at stor Glæde fyldte alle Hjerter, der paa en saa mirakuløs Maade var blevet befriet for denne frygtelige Sygdoms Rædsler, men kun hos en enkelt af dem var Glæden blandet med en passende Paaskønnelse af det skete og Taknemmelighed overfor ham, som rensede dem. Med Fryderaab skyndte denne ene sig tilbage og kastede sig ned for Jesu Fødder, takkede og priste Mesteren for den store Velsignelse, han havde modtaget. »Og Jesus svarede og sagde: Blev ikke de ti rensede? hvor er de ni?« Ved Glæden over den store Gave havde de fuldstændigt glemt Giveren.

Ved at læse om denne lille Tildragelse i Mesterens Liv

stiller dette Spørgsmaal sig i Forgrunden: »Er disse Forhold almindeligt forekommende i Livet blandt Modtagerne af guddommelige Velsignelser?« Hvis det er Tilfældet, hvilken Kategori tilhører vi da; den ene eller de ni?

Han, som rensede de ti spedalske og hans Fader, der er et med ham, har skænket hver af os Velsignelser, der langt overgaar dem, som paa saa mirakuløs Maade blev de ti til Del. Selve Livet og hver aandelig og timelig Velsignelse, hvorved Livet bliver en Glæde samt Bevidstheden om et evigt Liv, der langt overgaar Menneskets Fatteevne, er Gaver fra det guddommelige Forsyn. Lad os ransage vore Hjerter og se, at der ikke blot er en vag Følelse af Paaskønnelse af Gaverne, men ogsaa en passende Taknemmelighedsfølelse overfor Giveren.

En saadan Taknemmelighed vil, hvis den er oprigtig, give sig Udslag paa mange Maader. Af væsentlig Betydning er det, at den føles saaledes i Hjertet, at naar Tanken henledes derpaa, at der da opstaar en Taknemmelighedsfølelse mod Giveren. Saadan Tak skulde finde Udtryk i daglig Lovprisning og Tilbedelse. Paulus opmuntrede de Hellige til »at bede uden Ophør«, og Herren har sagt os i denne Tid og Slægt, at mod intet Menneske er hans Vrede saadan optændt som mod ham, der ikke anerkender Herrens Haand i alle Ting, og som ikke adlyder hans Befalinger.

Af dette lærer vi, at Giveren af alt godt ikke blot er vred, naar hans rigeligt velsignede Børn ikke »anerkender hans Haand i alle Ting«, men ogsaa, naar de har modtaget Velsignelser ved hans Haand, at de da ikke er villige til at »adlyde hans Befalinger«. I Bjergprædikenen sagde han: »Ikke enhver, som siger Herre, Herre, skal indgaa i Himmeriges Rige, men den, som gør min Faders Vilje, som er i Himmelen.«

Maa vore Hjerter være fyldt med Taknemmelighed og maa vor Aand finde Udtryk i Lovprisning af Giveren af alt godt. Men selv da er Taknemmeligheden kun halvt udtrykt. Lad den blive gjort levende i Ord og Handling ved at gøre Herrens Vilje og holde hans Bud. Kun ved at gøre dette kan vi paa rette Maade udtrykke vor Tak for de Velsignelser, som vi nyder dagligt.

Fra Missionsmarken.

HELSINGØR: Grenskonferencer for Aaret 1938 blev aabnet af Præsident Mark B. Garff i Helsingør den 6. Februar. Søndag Morgen blev et specielt Fastemøde afholdt i Søstrene Jensens

Hjem, Sct. Annagade 11. Mødet var i Sandhed en aandelig Fest. Alle de tilstedeværende bar deres Vidnesbyrd.

Søndag Aften Kl. 8 afholdtes der Møde i Good Templar Salen. Mødet var under Ledelse af de i Helsingør stationerede Missionærer, Homer U. Petersen og Joe D. Mortensen. Følgende talte: Ældste Homer U. Petersen, Ældste Philo E. Henriksen, Distriktspræsident Amos R. Jackson og Missionspræsident Mark B. Garff. — En Missionærkvartet bestaaende af Amos R. Jackson, Philo E. Henriksen, Roger Monsen og Dale Higginsen fra København sang smukt og følelsesfuldt.

Venner og Søskende var enige om, at det var et usædvanligt Møde og et af de bedste, som længe har været afholdt i Helsingør. Foruden Venner og Søskende fra Helsingør overværede en Del svenske Søskende Mødet. Ialt var der 43 til Stede. Vi ønsker at takke de besøgende Brødre for Besøget og inviterer dem til at komme igen i nær Fremtid.

KØBENHAVN: Ungdomsforeningen afholdt Guld og Grønt Bal Onsdag den 16. Februar. Festen begyndte med at hele Forsamlingen sang: »Der er et yndigt Land«, og straks efter begyndte Musikken at spille op til Dans. Aftenens store og spændende Begivenhed fandt Sted ved Nitiden, da Søster Edna Anderson af Brd. Richard Gregersen blev kronet til Ballets Dronning. Derefter blev der udført et udmærket Program. Ved Titiden begyndte Dansen igen og sluttede først Kl. 11,45. Salen og Scenen var smukt pyntet og Aftenen forløb paa en meget fornøjelig Maade, saa alle de 250, som havde overværet Festen, gik hjem med Føelsen af, at de havde oplevet en herlig Aften.

Kirkelige Nyheder fra hele Verden.

FORFATTERE til en ny Bog med Titlen »Visdomsordet, en moderne Fortolkning« er Ældste John A. Widtsoe af de tolv Apostles Raad og hans Hustru, Leah D. Widtsoe. Den nyligt udkomne Bog paa 250 Sider giver »en frygtløs og autentisk Præsentation af Herrens Sundhedslov« og har som Udgangspunkt det 89. Kapitel i Pagtens Bog. Baade Ældste og Søster Widtsoe er fremragende Autoriteter paa Sundhedens og Ernæringens Omraade.

DEN AUSTRALSKE MISSION vil faa ny Præsident, idet Ældste James Judd er blevet kaldet til at udfylde denne Stilling. Ældste Judd var Missionær i England fra 1914 til 1916. I 1928 udførte han en Mission i Alaska, hvor han var en af de første fire Missionærer i denne Missionsmark. Han har været aktiv i Kirkens Arbejde og vil efterfølge Ældste Thomas D. Rees som Missionspræsident.

ÆLDSTE CASTLE H. MURPHY er fornyligt af Det første Præsidentskab blevet beskikket til at præsidere over Hawaii Templet. Det vil blive Ældste Murphys tredie Mission til Hawaii Øerne. Sammen med sin Hustru udførte han en Mission paa Hawaii fra 1909 til 1913. I 1930 blev han kaldet til at præsidere over Templet et Aar og virke som Missionspræsident i seks Aar. Foruden de ti Aar han har tilbragt i Missionsmarken, har han virket som Biskop og som Medlem af et Højraad i femten Aar.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri.